

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.D.XXVIII. Sancti Patris Benedicti. M.XLVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

Caepit eadem serè hora tenuis, passis-
per miti suo aere, imber desuere, qui pau-
latim in abundantem pluviam crevit. Ecce
mane factò, dum Prima de mare dicere-
tur, ostij tintinabulum pulsatur; illic pro-
ximè cucurrit Christophorus, ostiario non
expectato, ac foribus patefactis, hominem
& jumentum, pane & alijs alimentis onu-
stum coram se stare videt, nihil, tanto gau-
dio plenus interrogat, sed veloci cursu ad
Ecclesiam redit, & quasi Divino stupore
attonitus: *Agite, clamat, Patres, agite
gratias: mandavit DEUS cibaria nobis,
quod per Patres actum est; erat autem
homo ille ex domo S. Lucie de Ficano: qui,
cum durante pluvia magna venisset [mi-
rabile dictu] pluviam non sensit: a seruit,
nec ejus pallium, aut etiam sarcinam, in ali-
quo madefacta fuisse reperta. Sed de cæ-
teris ejus factis, idem Lucas consulendus.*

Mirifice
fames
Religiosus
juvat bo-
num Nu-
men.

IESU CHRISTI ANNUS. M.D. XXIII.
Sancti Patris Benedicti. M. XLVIII.

V. Aymar-
dus de
Gouffier
Archi-Ab-
bas S. Dio-
nyij.

Ep. Albien-
sis Episcopus

Sancti mo-
ritur.

Eius Nata-
les & cog-
natio.

Supremus hic vitæ annus est, mag-
no omnino Benedictini Ordinis
Principi, Aymardo de Gouffier no-
stro, Archiabhati Regij Archisterij S.
Dionyij Parisiensis, Regularium, cheul
ultimo [quo magis doleas, in tanto
viro, splendorem tanti Cænobij de-
sijisse] qui ob merita insignia, ex Ab-
bate sanctissimi celeberrimique toto
Christiano Orbe Cluniacensis Archi-
sterij, ad Pontificales Albienfis Cathedra
subvectus Insulas, postea etiam S.
Dionyij præfici meruit, magisque sese
virtutibus & meritis commendavit,
qui quanto magis Cænobij promove-
rat commoda & rem auxerat dome-
sticam, tanto etiam magis, esurientium
& inhiantium rebus sacris Harpy-
arum ambitionem accendit, ut statim
à morte ejusdem plurimi bolo adeo
pingui insidiarentur. Ipse vero rei
benè gestæ confcius, & sanctæ Spei
plenus, non sine singulari omine Pa-
trocinantis vero sui Cænobij pastori
Magni & Divini Dionysij, 9. Octobris
ipso solemnissimo ejusdem Festo Fra-
tribus loci & mortalibus valedixit, ibi-
dem debito cum honore Basilicæ à
Christo consecratae illatus & tumula-
tus. Fuit Guilielmi de Gouffier & Phi-
lippæ Momorentiæ filius, Adriani sa-
cræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, Gui-
lielmi admiralis, & Arturi Magni Fran-

ciae Magistri frater germanus, cum-
que non minus utilis fuisset Albienfi
Episcopatu, Episcopum similiter suc-
cessorem Cardinalem habuit, insin-
ante sese deinceps potentia Principum,
speciosis Titulis, non item exemplis,
donationibus fundatorum, & eleemo-
synis pauperum, in splendidum famu-
litium, mensarum luxum, alendisque
equos & canes, absumptis Ecclesijsque
& Monasterij splendidissimis, ruinam
minantibus, & ad incitas sæpe reda-
ctis, Religiosorum imminuto nume-
ro, invalescentibusque ab tali exemp-
lo Hæreticis, & ne postremi ad rapi-
nam occurrerent, sacra iocâ invaden-
tibus, & spoliantibus, demumque ever-
tentibus. *Ex monumentis S. Dionysij.*

Commen-
datario-
rum pesti-
ma exem-
pla.

Auxit eodem anno cælitum nume-
rum, meruissimus ille de Ordine, &
Christi Ecclesia univerfa Camaldulen-
sium nostrorum incomparabilis Re-
formator, & Montis Cerone Monachorum
felicissimus Institutor, Beatus Paulus
Justinianus, qui cum ex itinere ad
summum Pontificem suscepto, morbo
contracto, suorum destitutus auxilij
& ministerio, à Fratre Converso, qui
unus unicus ipsi, ignarus quid ageret,
aderat, deploraretur, prophetico spiritu,
adfore quamprimum, qui se & ipsum
solaretur, prænuñciavit, adfuitque paulo
post viregregius, Beatus Gregorius Bergo-
mensis, olim Prior Generalis sacrae Ere-
mi, Paulo statim in ista erumpente:
*Suavis Dominus, ait, universis, & mis-
erationes ejus super omnia opera ejus, &
pergens: Non mei meriti factu, sed Divi-
ne miserationis opus: ut in charissime Fra-
ter & Pater mihi emigranti assisteres, me-
que Catholica exhortatione morientem in
fide confirmares. Qua de re, DEO meo
primùm, ac deinde tibi gratias ago inzen-
tes: oroque supplex, ut sicut letatus sum in
his que dicta sunt mihi: ita Dominus con-
cedere dignetur, animam servi sui letan-
tem ire in domum suam supernam, ejus-
que pedes stare faciat in atrijs celestis Hieru-
salem. Inde conversus ad Domi-
num: Adesto Tu jam mihi, O bone IESU,
unica spes mea, sola salus mea, cui soli vi-
xi, cui uni morior, & suscipe in misericor-
dia Spiritum meum, quem in manus tuas
commendo: quia Tu redemisti me DEUS
Veritatis. Quibus sic dictis, in sancta
pace dulciter requievit die vigesima
octava*

Moritur B.
Paulus Ju-
stinianus.

B. Grego-
rius Bergo-
mensis.

Suprema R.
Pauli Ju-
stiniani
Verba.

*Ejus vite
compendium.*

rudis.

*Medico vi-
ri conten-
tissimus.*

*Exemplar
Virtutum
omnium.*

oſtava Junij pridie Apoſtolorum Pe-
tri & Pauli, quibus præclaram in tot
converſione fidelium operam nava-
verat. Sepultus eſt apud Montem So-
raſten Romæ, in loco, non multo an-
te ſibi ab Abbate noſtro S. Pauli Ro-
mano in domicilium conceſſo. Fuit
ante Religionis profeſſionem Thomas
appellatus; naſtus Venetijs ex illuſtriſ-
ſima, vetuſtiſſimæque Juſtinianorum
familia, Patrem habuit Franciſcum Ju-
ſtinianum, præclare geſtis, & avita
generis nobilitate inclutum, Matrem
Paulam de Mariperris, Religione non
minus, quam Ducali progenie conſpi-
cuam, Thomas ab incunabulis ipſis
magnæ virtutis ſpecimen præbuit,
præmaturâ morum gravitate, ſenilem
præferens prudentiam, miramque vi-
tæ integritatem atque honeſtatem.
Litteris probè inſtitutus, Græcâ, uti
Latinâ mirè excelluit. A morte Il-
luſtriſſimorum parentum Patavium
contendens, ipſe rerum ſuarum pru-
dentiſſimè ſatagens, annos undecim
Philoſophicis ac Theologicis Studijs
ſedulo impendit, eam juvenili etiam-
num atate doctrinæ famam, conſe-
quutus, ut nulli atatis ſuæ doctiſſimo
ſecundus haberetur. Fuit formâ cor-
poris & elegantia morum, dignis mag-
no Principe, cæterum modèſtâ taci-
turnitate, & victus frugalitate, jam
tunc æmulus Religioſorum; ex quo
inter Amicos familiare dicitur, *Tho-
ma Juſtiniano cubiculum cum pane ſatis
eſſe.* Hieroſolymam profectus ſacra
loca religioſiſſimè veneratus eſt, in-
deque reverſus, conſtitutis domi re-
bus, fruſtra collachrumantibus ger-
manis & cognatis, per graviffima iti-
neris pericula, Camaldulum ſe con-
tulit, & ſanctiſſimam Divi Benedicti
Regulam amplexus & profeſſus, ad-
mirabili deinceps Vitæ rigore & per-
fectione excelluit. Exin varijs, ob e-
gregias virtutes & animi talenta, ho-
noribus auctus, qui ſubeſſe maluerat,
MAIOR, ſic vocant, ſacra Eremi fa-
ctus, ſacra & profana mirificè promo-
vit, & ad reſtaurandam propagan-
damque diſciplinam, animum adjecit,
Reformatoris, Propagatorisque Titu-
lum digniſſimum paulo poſt conſe-
quutus. Ipſe autem exemplar Vir-
tutum omnium, diſcipulis ſe ſuis ex-
hibuit, corpus ſuum duriter habuit,

humilitate & patientiâ omnibus admi-
rationi fuit. Rarius illud; cum jura-
tiſſimum hoſtem ſuum, ultione, ut
videtur, Numinis, è ſublimi cadem-
tem, cruce fracto, non aliter atque Da-
vid Saulem, & Admirabilis Pater no-
ſter BENEDICTUS Florentium, inimi-
ciſſimum ſibi ſuiſque Presbyterum de-
ploravit, totôſque quindecim dies in
pane & aqua jejunavit, ut non imme-
rito oratione & jejunio ejusdem cu-
ratus credatur. Romam petiturus,
dum in itinere moraretur, cauſam ro-
gatus? magnum ſe prævidere malum
faſtus eſt: *Sed ne animos Veſtros contri-
ſtare videar, ſibo: ſciens utique, nullibi nos
manus DEI poſſe effugere.* Triduo dein
poſtquam Romam venerat, captâ à
Borbonio Duce Urbe, & ipſe cum ſuis
captus, ſed quod nulla ſpes lucri à pau-
peribus affulgeret, brevi dimiſſus eſt.
Fuit verbo potens, calamo facundus,
atque luculentus, plurâque ut ſupra
diximus, reliquit egregij ingenij, ſi-
milque ſacri fervoris, & egregiæ pie-
tatis monumenta.

*Hoſtium
Amicus &
ſautor.*

*Roma in-
fortunium
prævidet.*

*IESU CHRISTI ANNISM.DXXVIII.
Sancti Patris Benedicti. M.XLIX.*

F eſt viſſimus cœlis Annus, felicif-
ſimo & glorioſiſſimo tranſitu ele-
ctiſſimæ Chriſti Sponſæ Venerabilis
Mariæ Catharinæ Brugoræ, Monialis
S. Margaritæ in Urbe Mediolanenſi,
alterius Catharinæ Senenſis, Brigittæ
Suecicæ, Franciſcæ Romanæ; cuius
omnis Vita Martyrium fuit, ita Re-
ginæ & Regi Martyrum vehementer
condoluit, ita clavorum, ita coronæ
ſpineæ ſtygmata patienter toleravit,
ita efficaciter abominando ſcelera
mortalium, offenſo tam graviter Nu-
mini condoluit, ita inexplicabiliter in
præceps ſcelerum prolapsis viſcera
miſericordiæ aperta voluit, ita dies
noctêſque ſeſe affligendo omnibus ſeſe
impendit, & ſuperimpendit. Verè
miraculum perdiſſimæ atatis. Dies
reſolutionis ipſi expectatiſſima deci-
ma nona Novembris, quæ tunc feria
ſexta, crucifixo amori ſacra, fuit,
cum annos vixiſſet quadraginta, & vi-
ginti quinque à ſua profeſſione in Ca-
nobio ſanctiſſimè exegiſſet, inter ver-
ba ſui Sponſi: *In manus tuas Domi-
ne commendo Spiritum meum*, feliciffi-
mè extincta, cum paulo ante quam
ſau-

*Mortuus B.
Catharina
Brugora.*

*Altera Ca-
tharina Se-
nenſis.*

*Inter ver-
ba Sponſi
Cruciſixæ.*